

נר ה' נשמת אדם

העלון מוקדש לעילוי נשמת האשה הכשרה נעימה בת חביבה ע"ה ת.נ.צ.ב.ה.

זמני כניסת ויציאת השבת

מוצ"ש ר"ת	מוצאי השבת	כניסת השבת	
6:04	5:28	4:16	ירושלים:
6:06	5:30	4:30	תל אביב:
6:04	5:28	4:20	חיפה:
6:06	5:31	4:23	באר שבע:

פרשת וירא גליון 457 | כ' חשון תשפ"ז

תהילה לדוד

תהילה לדוד ע"ש דוד המלך ע"ה
a.tehilaledavid@gmail.com
אתר: WWW.TEHILALEDVID.CO.IL
072-3911999

לעילוי נשמת שבתאי בן אסתר ז"ל

העלון טעון גיז

מרת הראשון לציון הגאון רבי שלמה משה עמאר שליט"א

מסירות הנפש והאמונה התמימה של אברהם אבינו

במידותיו של הקב"ה - "מה הוא רחום, אף אתה רחום, מה הוא גומל חסדים, אף אתה גמול חסדים". לעשות חסד עם הבריות, להאכיל, להשקות ולהאיר פנים - זהו גילוי השכינה הנעלה ביותר.

ועוד נראה כיצד עשה זאת: לא בכבודות ולא כמי שפורק עול, אלא בזריזות נפלאה ובשמחה שאין לה קץ. התורה חוזרת ומדגישה: "וַיֵּרָץ לְקִרְאָתָם", "וַיִּמְהַר אֲבָרְהָם", "וַיֵּלֶךְ הַבָּקָר רֹץ אֲבָרְהָם" הגוף כואב והחוס כבד מנשוא, אבל הנשמה בוערת באהבת המצווה. וכפי שאמרו חז"ל: "צדיקים אומרים מעט ועושים הרבה" - הבטיח להם פת לחם, והכין להם סעודת מלכים.

אותו כוח של מסירות וזריזות מלווה את אברהם עד סוף הפרשה, בניסיון העקידה: "וַיֵּשְׁכֶם אֲבָרְהָם בְּבֶקֶר" כשיש צו של הבורא - בין אם זה גמילות חסדים ובין אם זו עקידת הרצון העצמי - הוא קם בהשכמה ומתוך אהבה גמורה, ללא שום היסוס.

כמה חיזוק עלינו לקחת מזה לחיינו. לפעמים אדם חוזר לביתו עייף מטרדות הפרנסה ומעמל היום, והיצר הרע לוחש לו: "אין לי סבלנות, תעזבו אותי עכשיו". כאן עלינו להיזכר באברהם אבינו: החסד האמיתי נבחן דווקא כשהוא דורש מאיתנו מסירות, כשקשה וכואב, ולמרות הכל אנו מוצאים את הכוח להאיר פנים לבני הבית, לעזור לנצרך ולפתוח את הלב.

נזכה בעזרת השם יתברך ללכת בדרכיו של אברהם אבינו, להרבות שלום, חסד ואהבת חנים בינינו, ומתוך כך נזכה לרחמי שמים, לשמירה ולהגנה על כל עם ישראל, ולגאולה שלמה במהרה בימינו, אמן. שבת שלום.

פרשתנו, פרשת וירא, נפתחת באחד המראות המופלאים ביותר בתורה הקדושה: "וַיֵּרָא אֵלָיו ה' בְּאֵלֵי מִמְרָא וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל כָּחֹם הַיּוֹם. וַיֵּשָׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו, וַיֵּרָא וַיֵּרָץ לְקִרְאָתָם מִפֶּתַח הָאֵהָל וַיֵּשְׁתַּחוּ אַרְצָה".

רבותינו זיכרונם לברכה גילו לנו שבשעה זו היה אברהם אבינו ביום השלישי למיתו - היום שבו הכאב מגיע לשיאו. אדם זקן בן תשעים ותשע שנים, תשוע מן המילה, והקדוש ברוך הוא הוציא חמה מנרתיקה כדי להקל עליו שלא יטריחוהו עובדי דרכים. והנה, השכינה הקדושה בכבודה ובעצמה באה לבקר אותו - ביקור חולים של מלך מלכי המלכים!

נשאלת השאלה: במצב כזה, מה אדם מחפש? אדם מן השורה מבקש לנוח, שוכב במיטתו ומבקש שלא יפריעו לו. ואם זכה שגילוי שכינה יאיר עליו, כל שכן שיתענג על זיו השכינה ולא ירצה להיפרד ממנה אף לרגע. אבל מה עושה אברהם אבינו? הוא יושב בפתח האוהל, מצטער וממתין בכיליון עיניים לעובדי אורח. וכאשר הוא רואה מרחוק שלושה אנשים - שנראו לו כערביים המשתחוים לאבק רגליהם - הוא פונה אל השכינה ומבקש שתמתין לו, ורץ לקראתם בכל כוחו! מכאן למדו חז"ל במסכת שבת: "גדולה הכנסת אורחים יותר מהקבלת פני השכינה".

והנה נראה איזה לימוד עצום יש כאן. לכאורה, איך יעלה על הדעת לומר לריבונו של עולם: "אל נא תעבור מעל עבדך, המתן לי עד שאכניס אורחים"? אלא אברהם אבינו מלמד אותנו יסוד אדיר: מהו רצון ה' האמיתי? הבורא יתברך אינו חפץ שנתענג על רוחניות והשגות גבוהות בעוד הזולת רעב או צמא. אברהם ידע שכל תכלית הבריאה היא להידבק

2 טעם ההלכה
הראש"צ הגאון רבי יצחק יוסף שליט"א

2 חיים כהלכה
הרב בנימין חותה

3 דרכי מרן
מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

3 קול סיני
הרה"ג יעקב סיני שליט"א

4 שלום בית
הרב ישועה עטיה שליט"א

7 איכות חיים
הרב יצחק פנגר

7 לשם שינוי
עצ סיבובי

8 פינת הבריאות
הרב ד"ר אור בן עזיאל שליט"א

11 משכני אחרון
הרה"ג ראובן אלבו שליט"א

13 סיפור לשבת

חורמים וזוכשים

תאריזי מכספי מזללות צבאר בנחית מקוולות

290 ₪ למשך 18 חודשים

ומקבלים נופש זוגי חנים עם תהילה לדוד

התקשרו עכשיו: 072-3911999

מדייקים בברכה הלכות זימון וברכת המזון-המשך

אמן, בין על חתימת הזן את הכל, ובין על חתימת שאר הברכות של ברכת המזון. ואחינו האשכנזים נוהגים שהמזמן מברך בקול רם עד חתימת ברכת הזן את הכל, ועונים אחריו אמן, אבל אין להם לענות אמן אחר שאר ברכות של ברכת המזון, כשהם נמצאים באמצע ברכת המזון, או בין הברכות. וספרדי המזמן לאשכנזים, טוב שיאמר בקול רם עד סיום ברכת הזן את הכל, כדי שישמעו המסובים ויענו אמן אחר ברכתו, וכמו שכתב הרמ"א.

ה. לדידן נכון יותר שהמזמן יסיים ברכת הזן את הכל בלחש, שאם יאמרנה בקול רם, יצטרכו השומעים לענות אמן, ופעמים ויש איזה מאכל בפיהם ויבואו לידי סכנה.

ב. מה שנהגו כיום, שהמזמן אומר "ברשות מלכא עילאה קדישא וברשותכם, וכו'", והשומעים עונים: שמים, יש למנהג זה על מה לסמוך, ואין לחוש בזה משום שנראה כשתי רשויות ח"ו.

ג. בבית האבל אומרים [בימות החול] בזימון: "נברך מנחם אבלים שאכלנו משלו", והם עונים: "ברוך מנחם אבלים שאכלנו משלו ובטובו הגדול חיינו". וחוזר המזמן ואומר ברוך וכו'. ואם היו עשרה, מוסיפים אלו קינו כנ"ל.

ד. מנהגינו שאחר שחזר המזמן ואמר "ברוך שאכלנו משלו ובטובו חיינו", כל אחד ממשיך לברך ברכת המזון לעצמו. ואם המברכים הקדימו את המזמן בסיום איזה ברכה מברכות ברכת המזון, ושמעו מהמזמן חתימת הברכה, לא יענו אחריו

א. שלשה שאכלו כאחת, חייבים בזימון. ואחד מהם אומר: "הב לן ונברך למלכא עילאה קדישא", ועונים "שמים". ואומר המזמן: "ברשות מלכא עילאה קדישא [ובשבת מוסיפים: וברשות שבת מלכתא], וברשות מורי ורבותי המסובים, נברך שאכלנו משלו", והם עונים: "ברוך שאכלנו משלו ובטובו חיינו". והוא חוזר ואומר, "ברוך שאכלנו משלו ובטובו חיינו". ואם היו המסובין עשרה, צריך להזכיר שם ה' בזימון, ויאמר המזמן: "נברך אלו קינו שאכלנו משלו". ואין לומר נברך לאלהינו, ומי שאומר נברך לאלהינו יש ללמדו הנוסח הנכון לבל יוסיף לומר באות ל'. והאוכלים עונים: "ברוך אלו קינו שאכלנו משלו ובטובו חיינו". והוא חוזר ואומר: "ברוך אלו קינו וכו'".

חיים כהלכה

הרב בנימין חותה

"שלא יהנו לו מעשיו"

האם מותר ליהנות ממעשה שבת של בן משפחה?

אשה שבישלה או בן או בת שבשלו יהיה מותר לאביהם ליהנות מהבישול, או שלא שנה ויהיה אסור גם לו ליהנות כמותם. ולאחר העיון נלענ"ד שהאיסור חל על כל המשפחה ולא משנה מי מבני המשפחה עשה את המלאכה שהמעיי בדברי הים של שלמה בחולין פ"ז ס' נט' יראה שכתב וז"ל: ונראה היכא דקנסין קנסין נמי לאסור לכל בני ביתו דאם לא כן יהנו מעשיו שיכוין לבטלם כדי להאכיל לבני ביתו וגדולה מזו יראה בעיני שאסור לו למכור לישראל דאם לא כן יהנו לו מעשיו אלא ימכור לגוי או יתנה לישראל בלא דמים וראוי להורות כך אם באת לתקן שלא יקילו לבטל לכתחילה ויהנו להם מעשיו עכ"ל. ולפי זה ודאי אם אחר מבני הבית יהנה אם כן הועילו מעשיו ולכן נראה שלכל בני הבית זה אסור ולא רק למי שמזונותיו עליו.

איסור לכתחילה שאסור המאכל. וכתב הנהר שלום שאין הבדל בין ביטול איסור לכתחילה לבין מעשה שבת. והנה לגבי ביטול איסור לכתחילה פסק השו"ע ביו"ד (ס' צט' סעי' ה') אין מבטלין איסור לכתחילה ואפילו נפל לתוך היתר שאין בו שיעור לבטלו אין מוסיפין עליו היתר כדי לבטלו. עבר וביטלו או שריבה עליו, אם בשוגג מותר ואם במזיד אסור למבטל עצמו אם הוא שלו וכן למי שנתבטל בשבילו. ואסורים למוכרו גם כן לישראל אחר שלא יהנו ממה שביטלו ולשאר כל אדם מותר. וכתב בכה"ח (ס"ק מה') בשם היש"ש מה שאסור לו אסור גם לבני ביתו. אלא שיש להסתפק מהו נקרא בני ביתו האם רק אשה ובניו של אדם ומשום שמזונותם עליו והוא חוסך אם יהנו ממעשה שבת, אבל

שאלה: מי שבישל בשבת במזיד שאסור לו ולבני ביתו, אם האשה בישלה האם אסור גם לבעלה ליהנות מהבישול לאחר השבת. **תשובה:** מי שבישל בשבת במזיד שאסור לו ליהנות מהאוכל לעולם האיסור קיים אף לבני ביתו והאיסור אף לכל בני הבית ולא משנה מי עושה האיסור בין האיש ובין האשה שאסור לכל בני הבית ליהנות מהאיסור.

ביאורים: לגבי מעשה שבת כתב השו"ע בס' שיח' סעי' א' אם עשה מלאכה בשבת בשוגג אסור לו ולאחרים ליהנות עד מוצ"ש ובמזיד אסור לו לעולם ולאחרים מותר במוצ"ש. וכתב כה"ח בס"ק יא' (בשם נהר שלום אות א') וכן מבואר במג"א בס' תקלח' (ס"ק ב') שאסור אפילו לירשי המת, וכן הוא בדעת ס"ק א' בשם הרדב"ז. וכל המקור של כולם מדברי היש"ש בחולין בפרק גיד הנשה גבי דין ביטול

והמשנלים יזהרו כחזר הרקיע ומצדיקי הרבים נכבדים לעולם ועד

לא צריך לעלות לבמה

כפי אכילת מרפין

דרושים מפיצים וראשי מוקדים:

בתי כנסת
וקהילות

מרכזים מסחריים
ומקומות תעסוקה

מרכזים רפואיים
ובתי אבות

הצטרפו עמשינו למחיר הרבים המפיצים את
עלוני תהילה לחוד!

התקשרו: 072-3911999

הגולה על
**נופש
זוגי**
במתנה!

תערוך בין
מפיצי העלון

קול סיני

הרה"ג יעקב סיני שליט"א

שעון חורף

מה יעשה מי שאינו מסוגל לאכול לחם בסעודה שלישית?

בעקבות המעבר לשעון חורף, לא הספקתי לקרוא קריאת שמע בזמנה, האם אני יכול לברך את הברכות?

אדם שלא קרא קריאת שמע בזמנה, אף שביטל מצות עשה, עדיין יכול לקרוא קריאת שמע עם ברכותיה עד סוף שעה רביעית של היום. וחשבון שעות אלו, לענין ברכות קריאת שמע, הוא מזמן זריחת החמה, ולכן בימים אלו הוא עד השעה 9:30 בבוקר בערך. אבל אחרי סוף ארבע שעות מהיום, כבר אינו יכול לברך ברכות קריאת שמע, אלא יקרא אותה בלי ברכותיה.

יתוש שמפריע לנו לישון בשבת, האם מותר להרוג אותו? מרן זצ"ל
אסור להרוג בעלי חיים בשבת, משום נטילת נשמה, אלא אם כן יש בו סכנה או ספק סכנה. בדרך כלל, בעקיצת יתוש אין סכנה, לכן אסור להרוג אותו. אבל אם הוא נמצא על הבשר ועוקץ אותנו, מותר לקחת אותו ולהשליך אותו. ומותר לרסס בחלל החדר תרסיס נגד יתושים, רק לא על היתושים עצמם באופן ישיר, ולהשאיר חלון פתוח שהם יכולים לצאת דרכו.

בגלל השבת הקצרה, קשה לי לאכול לחם בסעודה שלישית.
סעודה שלישית צריך לעשותה עם לחם, כמו הסעודה הראשונה והשנייה. אבל אדם שהוא שבע מאוד ואינו מסוגל לאכול לחם, יאכל כזית עוגה (27 גרם), או תבשיל העשוי מחמשת מיני דגן. ויש אומרים אף בבשר ודגים. ואם אינו מסוגל גם לזה, יקיים את הסעודה בפירות. אבל מי שאינו יכול לאכול כלל, פטור ואינו חייב לצער את עצמו. רק החכם עיניו בראשו שלא ימלא כרסו בסעודת הבוקר/

האם מותר לאכול ולשתות בלי קידוש, בין תפילת שחרית למוסף?
הפוסקים נחלקו אם חובת קידוש חלה אחרי תפילת שחרית או רק אחרי מוסף. ולמעשה בין שחרית למוסף צריך לקדש על היין, לשתות רוב רביעית (ולא יותר) ולאכול לפחות כזית עוגה (אבל לא יותר מכביצה). ואחרי תפילת מוסף יש לקדש שוב על היין. אמנם במקום צורך, כגון אדם חלש שזקוק לאכול ואין באפשרותו לקדש, יש להקל לאכול ולשתות לפני תפילת מוסף בלי קידוש.

אשתי בישלה בטעות בסיר לא טבול. האם האוכל מותר באכילה?
חכמים אסרו להשתמש בכלי לא טבול אפילו שימוש עראי וחד פעמי. ומכל מקום, האוכל שהתבשל בסיר שאינו טבול, לא נאסר באכילה. רק יש להזהר להטביל את הכלי בהקדם.

דרכי מרן

מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

ניצני גאונות

ילדותו המפליאה של מרן

במהלך שנות ילדותו בירושלים נסע הנער עובדיה יוסף יחד עם אביו, רבי יעקב, בחזרה לעיר הולדתו בגדד. מטרת המסע הייתה כפולה: צורכי מסחר ורכישת תשמישי קדושה וסידורים עבור חנות המכולת, לצד ביקור בני המשפחה ופעילות למען עלייתם לארץ ישראל. בעוד האב פונה לעיסוקיו ולענייני המסחר ברחבי העיר, חיפש הבן הצעיר, שהיה אז בן עשר בלבד, את המקום הטבעי והאהוב עליו ביותר - בית המדרש.

ללא היסוס פסע הנער בשעריה של ישיבת 'זילכא' המפוארת, מן המוסדות התורניים הגדולים והחשובים ביותר בגדד באותם ימים. הוא ניגש אל ארון הספרים, נטל בכובד ראש את אחד מכרכי התלמוד הבבלי והחל לעיין בו בשקיקה עצומה.

למראה המחזה הזה, שפשפו לומדי הישיבה הוותיקים את עיניהם בתדהמה וסברו כי הם חולמים בהקיץ. על פי המסורת החינוכית שהייתה מושרשת היטב בקרב יהודי עיראק, בגילאים כה צעירים למדו הילדים אך ורק מקרא עם ביאוריו; לימוד עיוני של סוגיות הגמרא נשמר ככלל רק לנערים שהגיעו לגיל חמש עשרה ומעלה. והנה לפתע מגיע ילד רך בשנים, אורח מארץ ישראל, שאינו ממתין לגיל המקובל ומשנה סדרי עולם בהפגנת בקיאות ועמקות שאינן בנות גילו.

השמועה על הילד המפליא לעיין בתלמוד פשטה חיש מהר ברחבי בית המדרש, והוא נקרא להתייצב בפני רבי סלמאן חוגי זצ"ל, מגדולי חכמי הישיבה. הרב בחן את הנער הצעיר בשאלות עמוקות בסוגיות התלמוד כדי לעמוד על טיבו. עובדיה הצעיר השיב בהירות מופלאה ובביטחון תורני, והרב, שלא יכול היה להסתיר את התפעלותו, חיך חיוך רחב ומאיר.

ללא כל היסוס הורה רבי סלמאן להעביר את הילד בן העשר היישר לקבוצת הגיל של בני העשרים. שם, בין תלמידים הבוגרים ממנו בכפל שנים, ישב ועמל בתורה שכם אל שכם, כאות וסימן מובהק לעתידו כמנהיגים של רבבות אלפי ישראל.

אין לכם היכן להפיץ?

אם אתם רוצים ואנחנו מביצים בשיחכם!

בבתי
כנסת
וקהילות

במרכזים
מסחריים
ומקומות
העסוקה

במרכזים
רפואיים
ובתי אבות

התקשרו: 072-3911999

מגירוש ספרד ועד סמטאות צפת

ר' דוד בן זמרא זצוק"ל - תורה, הנהגה וחסד.

מתוך עיון ביסודותיו ההלכתיים ותחושת אחריות לענייני כלל ישראל. בשנת שי"ג עלה לארץ הקודש. תחילה התגורר בירושלים ובהמשך שב לצפת, שם התקבל בכבוד אצל מרן רבי יוסף קארו והמב"ט. גם בזקנותו המשיך לעסוק בתורה ובהוראה, עד פטירתו וקבורתו בבית העלמין העתיק בצפת. מורשתו מלמדת כי כל מתנה שהקב"ה מעניק לאדם יכולה להפוך לכלי של עבודת ה'.

את חכמתו הקדיש לתורה, את ממונו לחסד ואת כוחותיו לציבור. ספריו ותלמידיו ממשיכים להפיץ את אור תורתו לדורות.

זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.

את תפקידיו הציבוריים ללא קבלת שכר. במשך כארבעים שנה הנהיג את יהודי מצרים, תיקן תקנות וחזק את חיי התורה והתפילה. בבית מדרשו צמחו תלמידים גדולים, ובהם רבי בצלאל אשכנזי, בעל השיטה מקובצת, רבי יעקב קאשטרו, המהריק"ש, והאר"י הקדוש.

שאלות הלכתיות הגיעו אליו מקהילות רבות, ותשובותיו נעשו יסוד חשוב בספרות ההלכה. לצד בקיאותו בנגלה עסק גם בחכמת הקבלה, ובכתביו הותיר לדורות אוצר של דעת ועומק רוחני. הרדב"ז השתתף גם בדיון על חידוש הסמיכה, שיזם רבי יעקב בירב בצפת. הוא נמנה עם המתנגדים למהלך במתכונתו,

רבי דוד בן זמרא זצ"ל, המוכר בכינויו הרדב"ז, היה מגדולי הפוסקים וממנהיגי ישראל לפני כחמש מאות שנה. גדלותו בתורה השתלבה במסירות לציבור, בהעמדת תלמידים ובדאגה לנזקקים. נולד בספרד לאביו רבי שלמה. בהיותו נער יצא עם גולי ספרד, ובהמשך הגיע לצפת, שם העמיק בלימוד התורה אצל חכמי הדור. למרות הנדודים והקשיים, המשיך לבנות את עולמו הרוחני בהתמדה. בסביבות שנת רע"ג הגיע למצרים, ולימים עמד בראש הקהילה היהודית. הוא שימש כרב, אב בית דין וראש ישיבה, ועסק גם בענייני הצדקה.

לצד לימודו עסק במסחר, והקב"ה ברך את מעשה ידיו. בזכות הצלחתו הכלכלית מילא

שלום בית

הרב ישועה עטייה - יועץ זוגי

לאן נעלמו ימי האירוסין?

כך תגלו מחדש את האדם שבחרתם להקים איתו בית

בכלל. אפשר לצאת להליכה בערב, אפשר לשבת על ספסל שקט בפארק, אפשר לנסוע למקום יפה, ואפילו אפשר לתכנן מראש "ערב זוגי" בבית עצמו, ערב שבו מניחים את הטלפונים ואת כל המשימות בצד, ופשוט יושבים ומשוחחים, על כוס קפה ועוגה. יושבים ונושמים וצוחקים ביחד, ופשוט "מגלים מחדש" את מי שבחרנו להקים עמו בית.

לכן, ההמלצה החמה לכל בני זוג לקבוע "זמן זוגי" ביומן, פעם בשבוע או פעם בשבועיים, ולעמוד בו ללא פשרות. לא לחכות שיהיה פנאי, קובעים זמן! כי אם לא, מרוץ החיים התובעני סוחף וכמעט אינו מותיר פנאי ופניות.

לייעוץ טלפוני או הזמנת ספרים של הרב ישועה עטייה, חייגו: 072 3911999

מדריכי חתנים ומדריכות כלות מלמדים, איך לבנות קשר, איך להפתיע, במה להשקיע.

ואז מגיעים החיים שלאחר החתונה: עבודה, בית, ילדים, סידורים, משימות ומחויבויות אינספור. ופתאום, מה שהיה מובן מאליו, להקדיש זמן איכות האחד לשני, הופך להיות הדבר הראשון שמוותרים עליו. אבל האמת היא שדווקא אחרי החתונה ההשקעה הזו חשובה פי כמה וכמה! כי היא זו שמשמרת ומחזקת את הקשר. לפני החתונה אין עומס של שגרה, משכנתא וילדים. אחרי החתונה, אם לא משקיעים באופן יזום בטיפוח הזוגיות, הקשר עלול להישחק.

"יציאה זוגית" אין משמעה נופש בבית מלון או ארוחה במסעדה יוקרתית דווקא. "יציאה זוגית" אינה מחייבת הוצאה כספית

בפרשה נאמר: "ויאמרו אליו איה שרה אשתך... הנה באוהל". (בראשית י"ח, ט') רש"י מציין, כי אף לשרה שאלו איה אברהם? למדנו שישאל אדם באכסניא שלו לאיש על האישה ולאשה על האיש.

בדרך של הלצה אפשר לומר, שעל כל אחד מאיתנו לשאול את עצמו את השאלה הזו: "איה שרה אשתך"? היכן אשתך/ בעלך נמצאים בחיים שלך? היכן ממוקם הקשר הזוגי בסדר העדיפויות שלך? זו שאלה שעל כל בני זוג לשאול את עצמם: מתי בפעם האחרונה יצאנו רק שנינו? מתי ישבנו ודיברנו ביישוב דעת, בלי לחץ ובלי הסחות דעת?

נחשוב לרגע על בני זוג בתקופת האירוסין, איך הם מתנהלים? הם נפגשים, מטיילים, משוחחים, מעניקים מתנות, מקדישים זמן ותשומת לב, מקשיבים, מפרגנים, ועוד.

נופש שבת חנוכה פרשת מקץ

א- ב טבת 11-12.12

בהשתתפות:

הרב מרדכי לוי והרב יעקב סיני

השבת תלווה ע"י פייטן

מלון גני ירושלים

7 פרטים: 072-3912999

בזכות מצווה אחת.

לפני שמבקשים על עצמנו
מוסיפים טהרה בישראל.

חייגו: 2016*

"שנייה מתוק, אני כבר איתך" המחיר הכבד של הניתוק הדיגיטלי

עם שנים שלוש קטנטנים ממתינים לאוטובוס שיואיל בטובו להופיע, מה שלא ממש קורה. עוברים עוד ועוד דקות ארוכות שנראים כסיטוט שלא נגמר. והאמא? בכלל לא שיעמם לה, המסך סיפק לה את כל מה שהיא הייתה צריכה באותו רגע. כן, קצת לברוח מהמציאות המרגיזה ולהיטמע או להיטמא בתהומות הדיגיטל... אבל מי שכן השתעממו ומאד, היו הילדים, שהיו עם ובלי אמא בו זמנית, ממתינים המתנה מורטת עצבים לאוטובוס ביום קייצי... אחד מהם ביצע עבירה חמורה; הוא פשוט נרדם משעמום.

ואז לאמא זה לא התאים מכל מיני סיבות, והיא אמרה לו 'אבי (שם בדוי) לא להירדם עכשיו חמוד, טוב? זה ממש לא הזמן להירדם, נגיע לבית ותישן, אני לא מסכימה לישון עכשיו'.

אני חשבתי שקורה לי משהו. איפה היית עד עכשיו? זה חכמה שחצי שעה שכחת שיש לך ילדים, והעסקת את עצמך יופי, וכשהילד משעמום פשוט נרדם, את דואגת לעדכן אותו איפה ישנים ואיפה לא? אולי קודם תתעדכני את איפה משחקים בצעצועים ואיפה לא??? וראיתי מקרים אף גרועים מאלה...

יש עוד המון מה לכתוב בנושא ועוד חזון למועד. אבל יש כאן מטרה. להעמיד מראה מול כל אותם אלה שכבר בתוך האירוע. על הנזק הרוחני כבר דובר ועוד ידובר רבות. אבל חברה, תתעשתו על עצמיכם, לפחות תמשיכו להיות הורים, בעל, רעייה, ושהתקשורת שלנו עם הסובבים אותנו תזכיר במשהו את המושג 'תקשורת אנושית'. ואידך, זיל גמור...

חמישים שנה אחרי. יום שלישי אחר הצהריים, יולי 2076. בית גיל הזהב בהרצליה. גיא מגיע לעיתים רחוקות לביקור אצל כפיר אביו שהגיע לא מזמן להעביר את שארית ימיו בצל הדיור המוגן. כמה שאבא שמח שגיא בנו סף סוף מגיע לבקר. אבל אז הוא קולט שגיא לא ממש איתו. 'שניה אבא אני כבר איתך', הוא מסנן מבין שיניו... אבל ההתכתבות לא נגמרת, בדיוק שיתפו אותו עם קבוצה חדשה, והוא ממש חייב לבדוק את התוכן... גיא! הוא שומע קול מוכר משווע ליחס. 'הנה שניונת ואני איתך' הוא מפטיר לעבר אביו תוך שהוא גולל עם האצבע לעוד לייק שבדיוק עלה...

כל זה במקרה הטוב. במקרה הפחות טוב, 2076 גיא אפילו לא יבוא לבקר. הוא פשוט ישלח את הרובוט המבוסס שדומה לו שתי סיפות, עם קול כמו שלו ממש, ועם אותו סגנון דיבור ואותה מנטליות, שיהיה הוא זה שיבקר את אביו שנמצא בבית אבות. בעצם, במקרה הפחות טוב אמרנו? אז לא ממש בטוח. באמת לא ברור מה יותר טוב או יותר נכון מה פחות טוב, אנשים שמתנהגים כרובוטים, או רובוטים שמתנהגים כאנשים. ואולי, תלוי פשוט את מי תשאלו...

אכן גלגל הוא שחוזר בעולם ומה שנתת לילדיך זה בדיוק מה שתקבל... כמובן שאנו מאחלים בריאות לכולם ושאיף אחד לא יזדקק לבית גיל הזהב... וגם, לא נוכחתי מעולם בסיטואציה כזו ממש, אבל ברור שהיא מתרחשת כל יום באין סוף מקומות. ועכ"פ, בכמה סיטואציות דומות בהחלט כן נתקלתי, הנה אחת מהם.

שכשראיתי אותה מיד אמרתי לעצמי, תכין מאמר:

זה היה אחד מימי הקיץ הלוהטים. אשה

יום שלישי אחרי צהרים. יולי 2026 כפיר יוצא עם בנו גיא אל הגינה השכונתית. גיא עולה ומטפס בהנאה אל המגלשה הגבוהה ביותר. זו עם הסורגים והחבלים שכדי להגיע אליה מטפסים בערך קומה וחצי או שתיים. ואת כל הדרך המפרכת הזו גיא החמוד בן החמש מטפס כשהוא מחכה לרגע בו הוא יצעק לאבא מלמעלה ויעשה לו שלום. נגמר הטיפוס המפרך, גיא הגיע למעלה. כשהוא מביט במבט מנצח למטה. ואז הוא צועק בשמחה וגיל: אבא! אבא! תראה אותי! כפיר, שבדיוק באמצע להתכתב עם חבר, צועק לו מלמטה: שניה גיא אני כבר איתך. אבל ההתכתבות לא נגמרת. בדיוק שיתפו אותו עם קבוצה חדשה, והוא ממש חייב לבדוק את התוכן. אבא! אבא! הוא שומע קול מוכר משווע ליחס. 'הנה שניונת ואני איתך מתוק שלי' הוא משיב תוך כדי שהוא גולל עם האצבע לעוד לייק שבדיוק עלה... 'הנה כבר' הוא צועק לעבר גיא, ויותר נכון לעבר מצפוניו המיוסר, ופותח לינק נוסף... טוב אבא אני מתגלש, צועק לו גיא מלמעלה, 'לא לא, הנה אני מסתכל, חכה רגע' הוא צועק ומרים את הראש אבל אז בנו החמוד כבר נמצא למרגלותיו כשההרפתקה כבר מאחוריו... טוב נו, בא נלך לנדנדות, כך כפיר לבנו בן החמש. הם צועדים יחד אל הנדנדה. כשפתאום, קורה דבר נורא. גיא המתוק קיבל את השפיץ של אחד הנדנדות בראשו... אבא! הוא זועק בכאב. 'מה קרה מתוקי' מפטיר כפיר מבין שפתיו... וואי וואי! בפעם הבאה תסתכל טוב לאיפה אתה הולך... טוב מתוק? הוא מסנן מבין שיניו תוך שעיניו שקועות עמוק עמוק בתוך המסך. מעניין מי באמת צריך לראות איך הוא הולך...

נופש חנוכה פרשת וישב

במלון כינורות בטבריה
בתאריך: כ"ד-כ"ה כסלו 5.12-4

חדרים
מפנקים

אוכל עשיר
ופנסיון מלא

הרצאות
מרתקות

השבת תלווה ע"י
פייטן

התקשרו : 072-3912999

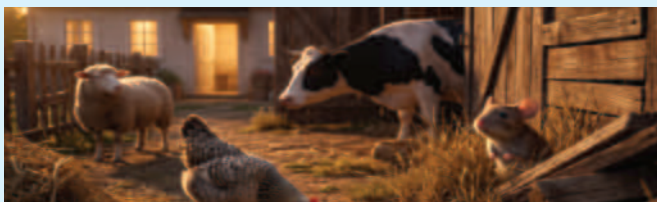
הרב חרדי לוי שליט"א

הרב אברהם קוואט מליט"א

"זה לא קשור אליי" האשליה שמסכנת את כולנו

העכבר הציץ מבעד לסדק בקיר, וראה את בעל החווה חוזר עם אשתו מהקניות. לפתע הוא ראה שהם קנו... מלכודת עכברים. אחוז תזזית, העכבר החל לרוץ בכל החווה וצעק: "יש מלכודת עכברים בבית, מלכודת עכברים בבית!" התרנגולת, שהייתה בחצר, הרימה את ראשה ואמרה: "עכבר יקר, אני מבינה שעבורך זו בעיה, אבל היא לא צריכה להפריע למנוחתי כרגע. תפסיק לצעוק". העכבר רץ לכבש: "בבקשה תעזור לי, כבש יקר". "אני מבין את דאגתך", ענה לו הכבש, "אבל זה לא קשור אליי". העכבר מיהר לפרה - "בבקשה תעזורי לי, יש מלכודת עכברים בבית". "אני מצטערת עבורך, עכברי, אבל זו דרך העולם. אני לא מתכוונת להסתבך בגלל זה".

העכבר היה שבור ומאוכזב, והבין שהוא יצטרך להתמודד עם המלכודת לבד.

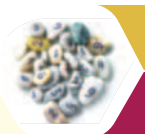
באותו הלילה נשמע קול חבטה של מלכודת עכברים שתפסה את מבוקשה. אשתו של בעל החווה קמה, ובחושך ניגשה לראות מה נתפס. היא לא ראתה שזה זנב של נחש ארסי, שהכיש אותה מיד כשהתקרבה. אצו רצו לרופא הכפר, שהמליץ להכין עבודה מרק עוף - וזה היה הסוף של התרנגולת. המצב החריף. אורחים רבים הגיעו לביתם וישבו עם האישה, והיה צריך לדאוג להם לאוכל. כך הגיע סופה של הפרה. בסופו של דבר, כאשר האישה החלימה, בעל החווה הבעל חגג עם חבריו עם הכבש. להבא, כשאתם שומעים על משהו שצריך עזרה, גם אם זה לא נוגע אליכם, גם אם הוא שונה מכם, אולי תחשבו אחרת.

אברהם אבינו בפרשת וירא, שומע שהקב"ה הולך להחריב את סדום. אנשי סדום הינם האנטי-תזה של אברהם אבינו. הם מוגדרים כרשעים גמורים. במקום להגיד לקב"ה "חזק וברוך, תשמיד אותם ועדיף שעה אחת קודם" - אברהם אבינו מתפלל עליהם ומבקש מהקב"ה, אולי יש ביניהם 50 צדיקים, או אולי אפילו 20 וכו', ובזכותם תציל את כולם...

גם אם אנו לא בדרגה של להתפלל על משהו ששונה מאתנו, לפחות נלמד לקבל אותו - ואהבת לרעך כמוך - גם אם הוא לא כמוך.

מתוך ספרו החדש של הרב פנגר - "לגימות של השראה"

לרכישת הספר טל: 2016*

מי את חיה?

סוד השם, החופש ועוצמת השינוי

השם חיה מצטמצם למספר 5, המזוהה עם סקרנות, תקשורת ויכולת הסתגלות. לפי הנומרוגליה הקבלית, מי שקוראים לה חיה היא אישה שאוהבת חופש, תנועה וגיוון. חשוב לה להרגיש שיש לה אפשרות לבחור, להביע את דעתה ולעשות דברים בדרך שמתאימה לה. היא אוהבת להכיר אנשים, לשמוע רעיונות חדשים ולהתנסות.

היא לומדת דרך החוויה, ולעיתים תעדיף לנסות בעצמה במקום לקבל הוראות מפורטות. כשהיא מתעניינת במשהו, היא יכולה להיכנס אליו בהתלהבות ולסחוף גם את הסביבה.

לעומת זאת, שגרה קבועה ומסגרת נוקשה עלולות לעורר אצלה תחושת מחנק ורצון לשינוי. אחת החוזקות שלה היא היכולת להסתגל למצבים חדשים. היא מסוגלת לחשוב במהירות, לזהות אפשרויות ולמצוא פתרון גם כשהתוכניות משתנות.

יש בה כישרון מילולי, ויכולת ליצירת קשרים ולהעברת מסרים בצורה מעניינת. היא עשויה להרגיש במיטבה בעשייה שיש בה אנשים, יצירתיות, עצמאות ואתגר. לצד זה, עלולה היא להתפזר בין כמה כיוונים. יש לה רעיונות ורצונות רבים, ולא תמיד קל לה להחליט במה להתמקד. לפעמים היא מתחילה בהתלהבות, אך כשהעניין הראשוני נחלש, מתעורר בה רצון לעבור למשהו אחר.

האתגר שלה הוא להתמיד גם בשלב שבו ההתקדמות דורשת סבלנות ועבודה שחוזרת על עצמה. האות ח, שערכה 8, מוסיפה לשם שאפתנות ורצון להגיע להישגים. חיה רוצה להרגיש שהיא מסוגלת להשפיע, להתקדם ולראות תוצאות. האות י, שמצטמצמת למספר 1, מדגישה יוזמה ועצמאות. היא מעדיפה להיות שותפה להחלטות, ולעיתים מתקשה כשמנסים לנהל אותה או להכתיב לה את הדרך.

האות ה, שערכה 5, מחזקת את הצורך בגיוון ובמרחב אישי. במערכת זוגית חיה זקוקה לשיחה טובה, לעניין ולתחושה שרואים אותה. חשוב לה להיות קרובה, ובמקביל לשמור על העצמאות שלה. כשהיא מרגישה שמגבילים אותה, היא עלולה להתרחק או להגיב בחוסר סבלנות. האתגר שלה הוא לומר מה היא צריכה, להקשיב לצד השני ולבנות קשר שיש בו גם מרחב וגם מחויבות. כדי לממש את הכוחות שלה, מומלץ לה לבחור מטרות ברורות ולהתקדם בצעדים קטנים. היא אינה חייבת לוותר על הגיוון שהיא אוהבת; היא יכולה לשלב אותו בתוך מסגרת שתעזור לה להשלים את מה שהתחילה. כמוכן שישנם גם עוד פרמטרים כמו שם המשפחה ותאריך הלידה, כדי לבחון כיצד התכונות האלה משתלבות בתמונה הרחבה שלה.

שבת מול הכנרת

פרשת ויצא | י"א כסליו | 20-21.11

במלון נוף כנרת

השבת תלווה ע"י פיטן

הרב מנדלי לוי שליט"א

הרב מנדלי חזיקה שליט"א

לפרטים והרשמה: 072-3912999

נקי, מסונן ובטוח סודות האחסון של הקמח

מעבר לכך הקמח צריך ניקוי. אין הוראה כללית שבימי החורף אין צורך בניפוי, הכל תלוי בתנאים ובנסיבות של קרוב לייצור ואופן השמירה עליו. קמח מלא אינו ניתן לניפוי, הסיבים התזונתיים שנמצאים בקמח הם עבים וגסים ואינם יכולים לעבור בנפה, בתהליך של ניפוי נמצא את כל המרכיבים החשובים והתזונתיים נשארים בנפה ונשאר רק עם קמח לבן בלבד אחרי הניפוי ולא לשם כך היה רצוננו בקמח מלא, לכן אינו ניתן לניפוי.

אופן השימוש בקמח מלא מותנה ברכישה קרוב מאוד לתאריך התחילה שמצוין ע"ג האריזה ושמירה במקום קריר ואפל עד השימוש בו או באריזת וואקום.

לבדוק עם פתיחת האריזה אם ישנם חוטים נמשכים או גרגירי קמח עבים שנדבקו יחד מעיין קורי עכביש זה מעיד על נגיעות מחרקים ובוודאי בתולעים עצמם. כיום ישנם אריזות וואקום המבטיחות ניקיון מוחלט של הקמח או הקטניות ובהחלט אין צורך בניפוי מאריזות אלו. למרות זאת יש לשמור אותם במקומות מוצלים, אפלים וקרירים ע"מ לשמור אותם לזמן ארוך.

באופן שקונים קמח באריזה רגילה סמוך לטחינת הקמח ואריזתו בין שבוע לעשרה ימים מהטחינה אפשר להשתמש בו בלי ניפוי, באופן שלש שהה במקומות חמים, אפשר לשמור אותו במקרר וכך גם בזמן מאוחר יותר נוכל להשתמש בו בלי ניפוי,

קמח הוא אחד המוצרים שבסבירות גבוהה יכול להימצא נגוע בחרקים, למרות הניקיון והניפוי שעובר בתהליך הטחינה כך שהוא יוצא לשיווק ללא נגיעות בחרקים, אבל הם יכולים להגיע במשך הזמן כשהקמח מונח על המדף בחנויות ורשתות השיווק לאורך זמן או בבית במקומות מעט חמים.

הנגיעות בחרקים בקמח אינו רק מחרקים שמגיעים מבחוץ לתוך הקמח, יכול להיות גם מצב שהנגיעות מתחילה בתוך האריזה עצמה, כאשר הקמח נשמר במקום חמים, במטבח, מעל התנור, חשוף לשמש, החום יוצר נגיעות בתוך אריזת הקמח.

הזהירו אם האריזה נגועה או לא, הוא

פינת הבריאות

הרב ד"ר אור בן עזיאל
מומחה ברפואה טבעית

האיתות של הגוף

הדרך הטבעית לעור פנים נקי ובריא

על פעילות מעיים תקינה יומיומית בעזרת סיבים תזונתיים ושתייה מספקת היא תנאי הכרחי למראה פנים נקי.

ג. השקט הנפש והורדת מתחים: מתח מתמשך מציף את המערכת בהורמוני סטרס, המעודדים תהליכים דלקתיים ומשבשים את האיזון ההורמונלי. שנת לילה רגועה, תפילה בנחת, ושמחה פנימית מרגיעים את מערכת העצבים ומאפשרים לתאים להתחדש.

ד. טיפוח עדין ולא מייבש: מוטב להימנע מסבונים מייבשים הפוגעים בשכבת ההגנה של העור. שטיפה במים פושרים ושימוש בצמחי מרפא עדינים כגון שמן עץ התה מדולל, לבנדר או חימר ירוק, מסייעים בספיחת עודפי שומן ובחיטוי טבעי.

סוכר מעובד, קמח לבן ומזונות בעלי אינדקס גליקמי גבוה מקפיצים את רמות האינסולין בדם, וממריצים את בלוטות החלב לייצר שומן מוגבר הסותם את

הנקבוביות. צמצום סוכרים, מאכלים מתועשים ומוצרי חלב פרה, לצד העשרת התפריט בירקות ירוקים מרירים התומכים בכבד, קטניות, אבץ ושתיית מים מרובה, מנקים את מחזור הדם ומטהרים את העור.

ב. תקינות מערכת העיכול: עיכול איטי או עצירות מביאים לספיגה חוזרת של רעלים אל זרם הדם. שמירה

מראה העור ובריאות האדם כולו תלויים בשלמות העיכול ובפינוי סדיר ויעיל של הפסולת מן הגוף.

תופעת פצעי הבגרות (אקנה) נתפסת לעיתים קרובות בטעות כמפגע אסתטי חיצוני בלבד של בלוטות החלב. הגישה המקובלת נוטה להציע תכשירים אגרסיביים המייבשים את העור או תרופות המדכאות את הדלקת, אך אינן פותרות את המקור. לעומת זאת, הרפואה הטבעית רואה באקנה איתות ברור של הגוף: כאשר איברי הפינוי הפנימיים - ובראשם הכבד, המעיים ומערכת הלימפה - עמוסים בפסולת ומתקשים בסינונה, הגוף מגייס את העור כדי לפלוט את עודפי החום והרעלים כלפי חוץ.

הריפוי השורשי אינו טמון בהסרת הפצעים, אלא בהשבת הסדר הפנימי על כנו:

א. איזון הסוכר וניקוי התזונה:

לייעוץ טלפוני עם הד"ר
חייגו: 072-3911999

העלון מוקדש:

לעילוי נשמות

רבקה בת מנצור וסלימאן בן מנצור וכל משפחתם | חיים בן מעודה וסלמה רם | יואב בן סליחה | ליאור בן ריזל | אשרת בת ביביגאן | שי שבתאי בן אוהבה | נעמה בת אוהבה | פרידה בת אשרת | שמעון בן סינור אשרת בת סנאוי | דוד חי בר איטו | מול בת איטו | גרציה חיה בת אסתר | מרים בת אסתר | יואל בן זולה ור' עטיה | משה בן סאלם הלל

לפרי בטן - זרע בר קיימא

תהילה ליאת בת אורית | דוד בן אילנה

כמים הנשפכים וכאור הזורח

כיצד אוהל פתוח לכל עבר הפך למגדלור של אמונה לדורות?

מהמדבר; הוא מביא גם לשם מים. הוא לא חושש מהעולם האלילי, הוא עומד ומאיר. זה סודו של הראשון, של המעז, של האוהב שאינו ירא משום דבר. אברהם אבינו נותן לנו, לכל אחד מאתנו, את הכוח להאיר, להתחיל מחדש את העולם, לא לפחד מהתחלות חדשות ומהלא ידוע, ללכת עם לפיד האמונה בה' יתברך ובטוב שהוריד לעולם, ופשוט להאיר את העולם ולהעיר את הלבבות.

והנה אברהם מתנסה בפרשה הקודמת בניסיון היציאה אל הלא נודע, ומקבל באהבה גם את הניסיון הזה מאת ה'.

כולו. חז"ל מדמים את אברהם למים וגם לאור. כמו המים, גם האור מתפשט ומופיע בכל מקום, אם רק מאפשרים לו: 'מי העיר ממזרח צדק יקראוהו לרגלו', חז"ל משנים את המילה 'העיר' להאיר, כי עד שאברהם נולד העולם מתהלך בחשיכה בלי לדעת ולהבין מיהו בורא העולם ואילו מתקופתו של אברהם התחיל העולם להאיר, שנאמר: מי העיר (א) יר ממזרח צדק.

האור מסמל לא רק התפשטות, אלא גם ראשוניות. בפרשת בראשית שקראנו

תפילת עמידה פותחת במילים "אלוקי אברהם, אלוקי יצחק ואלוקי יעקב". אנו מזכירים את האבות בראשית התפילה החשובה ביותר, משום שהאבות הם יסודותיה של הנשמה היהודית של כולנו. כל אחד מאבותינו הקדושים תורם לנשמה גוון אחר, ומשלושתם יחד מתקבל הצבע המלא של הנשמה היהודית אותה קבלנו. ה'צבע' אתו מזוהה אברהם הוא צבע האהבה. במקרא אנו יכולים לקרוא את אהבתו, ואף בהפטרה הוא מכונה כך בפירוש: "אברהם אוהבי". ה'צבע' של יצחק הוא צבע יראת-השמים והשליטה-העצמית, וה'צבע' של יעקב זה צבע האמת וההרמוניה, כוח השילוב. במאמר זה נעסוק בצבעו של אברהם, המיוחסת לו מידת החסד.

תכונתה של האהבה היא התפשטות והתרחבות. כמו מים הנשפכים ומתפשטים מיד לכל כיוון. כשאנחנו אוהבים אנחנו רוצים לצאת מעצמנו ו'לבלוע' את כל העולם, למצוא את עצמנו בתוך כל דבר. אנחנו אוהבים את הילדים שלנו - אנחנו מחבקים אותם, רוצים 'לאכול' אותם. האהבה תכונתה שהיא פורצת החוצה ונשפכת ומתפשטת לכל עבר. כזה היה אברהם שלא נרתע מלחפש אחר אורחים גם כשהשמש יצאה מנרתיקה ונפש חיה לא הסתובבה בחום הנורא, ולא לחינם אוהל אברהם בנוי עם ארבעה פתחים שכל הרוצה יכנס ויסעד את ליבו וגם יודה למי שברא אותו. אברהם הוא שחקר וגילה את רעיון הא-ל האחד. אף אחד לא ביקש ממנו לעשות נפשות לרעיון שלו, אבל הוא כל כך אהב את ה', שהוא לא היה מסוגל להישאר במקום אחד ולהכיל את האהבה הזו. הוא היה מוכרח לרוץ ברחובות ולספר לכולם על התגלית, ו'יקרא בשם ה' א-ל עולם', ההרגשה הייתה כ"כ חזקה שאי אפשר היה לא שלא להפיץ את הבשורה לעולם

בגיל 75 התחיל בכוחות מחודשים כשל צעיר לימים, במבצע חדש. מעכשיו הוא צועד על פי הוראות ה' בכל מקום, בכל זמן, ובכל דרך שבה הוא יצווה.

לא משנה מה גילו של היהודי, מה הרקע שלו או ניסיונו הקודם, אנחנו, צאצאי אברהם אבינו ויורשיו הרוחניים, ירשנו את היכולת ליצירה עצמית והתחדשות, כשכל פעולה ופעולה שאנו עושים מכוונת לרצון בורא עולם. נתפלל לכוון את הפעולות שלנו מלב נקי ואוהב ולהאיר קרן שמש נעימה בתוך הלבבות.

לפני כמה שבועות מוזכר האור כבריאה הראשונה שנוצרה בבריאת העולם. האור הוא לא רק כוח שמתרחב בלי הגבלה, אלא גם כוח של התחלה, של ראשית. זה גם הרעיון שמרומז במילה "מזרח" המופיע בפסוק שהזכרנו בקטע הקודם. חכמינו מורים בכך על אברהם שהגיע מהצד המזרחי של העולם, מאור כשדים, אך יש כאן רעיון נוסף: הזריחה מתחילה מהמזרח, וגם הבוקר, ההתחלה, נמצא במזרח.

האור לא מפחד מהלילה, מהחושך, הוא מאיר בכל מצב. כך גם אברהם לא מפחד

אל תארוז! התקשרו עוד היום וקבעו שיחה טלפונית עם אחד מהרבנים מחלקת יעוץ והכוונה:

072-391-1999

שלום בית

חינוך ילדים

פתיחה בתהילים

ברכה והכוונה

רפואה טבעית

אבודים?

המומחים של תהילה לדוד מחכים לכם

מעבר לכן

השבת אבידה

עם סגולה

סגולות ובקשות

סודות מזמורי השבת

הכוונות הנסתרות במזמורי התהילים

מזמור "רננו צדיקים" - נשגבה אמירתו מאוד והוא רמז ל"סוד", ויש לכוון ב"ג פסוקיו שהם כנגד י"ג מידות הרחמים, וכן יש בו י"ג פעמים שם הוי"ה. ואותיות המזמור מאירות מאוד בנשמת האדם האומרו בכוונה. (שבת ציון שבת ח"ב עמ' ל' מלוקט מדברי המקובלים).

"מזמור לדוד בשנותו" - יתאמץ בכל כוחו לכוון בו כי ביטול היצה"ר והסיטרא אחרא והיבדלות השכינה מהם תלויה בו. (שיבת ציון שם בשם המקובלים).

"ושב בסתר" - טעם אמירתו מפני שסגולתו להעביר את רוח הטומאה והמזיקים, ובכניסת שב"ק המזיקים מסתלקים ונכנסים בנוקבא דתהומא רבא, אך זה דווקא לשומרי שבת. אבל לאינם שומרים שבת מתגברים כוחות החיצונים בליל שב"ק שזהו זמן שליטתם, ובפרט כאשר מחזרים אחריהם לבטלם ולסלקם הם דווקא מתעוררים להאחז ולהתפשט יותר, ולכן צריכים שמירה מעולה בשבת, ולכן תקנו לומר בשחרית קודם התפילה כדי לטהר מהם האויר. (שיבת ציון שם עמ' ל"ב בשם סידור היעב"ץ).

"מזמור שירו לה' שיר חדש" - יאמרנו בכוונה ובמיתון כי מחבר מידת היסוד עם שכינת עוזנו, ובו עיקר היחוד ולכן אין להפסיק בו, ומרמז על שהקב"ה עם השכינה וישראל בגלות, וגם שבשב"ק כל האורות חדשים ואין בהם תערובת זרה. (שיבת ציון שם עמ' ל"ד בשם זוה"ק בתוספת מדברי ה'חמדת ימים').

"שיר למעלות אשא עיני" - נשגבה אמירתו כי רומז אל השכינה העולה ב-30 מעלות, ובשב"ק עולה ומתחברת עם נשמות האבות, ועולים אל הספירות העליונות עד הכתר העליון. (שיבת ציון שם עמ' ל"ה בשם זוה"ק).

יכוון בכל כוחו במזמור "שמחתי באומרים לי", ובפרט בפסוק "ששם עלו שבטי י"ה" שהוא סוד י"ב שבטים הרומזים ל"ב אורות עליונים המאירים בעוז אורם בשב"ק על ידי השכינה. (שיבת ציון שם עמ' ל"ו בשם חכמי הקבלה עפ"י זוה"ק).

במזמור "שיר המעלות לדוד אליך נשאתי את עיני" - יכוון על השכינה שכל כוחה ועוצמתה מאות ה' האחרונה של שם הוי"ה שנרמזת באות ה' של "היושבי בשמים", ובו קשר כל המרכבות המערכות והצבאות במרום. (שיבת ציון שם עמ' ל"ז בשם זוה"ק בתוספת מדברי המקובלים).

"שיר המעלות לולי ה' שהיה לנו" - נזכרו בו "מים הזדונים" שניצלנו מהם על ידי שמירת שב"ק ועסק התורה, ובו נרמזו ד' גלויות ויאמרנו בכוונה עצומה. (שיבת ציון שם בשם זוה"ק).

חנוך לנער

הרב ישועה עטייה

חליפה לכל ילד
משלו של המגיד מדובנא

בפרשה נאמר: "המכסה אני מאברהם אשר אני עושה, ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום..." (בראשית י"ח, י"ז-י"ח) ויש לשאול שתי שאלות: ראשית, מה הקשר בין העובדה שאברהם עתיד להיות "גוי גדול ועצום" לבין גילוי הסוד, שהקב"ה עומד להפוך את סדום? ושנית, אם הקב"ה ידע מראש, כי אין בסדום אפילו עשרה צדיקים שבזכותם תינצל העיר, לשם מה גילה זאת לאברהם, והרי לכאורה, תפילתו לא תוכל לשנות את הגזירה?

ומשיב על כך המגיד מדובנא באמצעות משל נפלא: אדם נכנס לחנות בגדים וביקש לקנות חליפה לבנו. אמר לו המוכר: הבא את הילד לכאן, אני חייב למדוד ולראות אם הוא גבוה או נמוך, רזה או שמן, כדי שהבגד יתאים לו בדיוק. לאחר מכן נכנס אדם אחר וביקש גם הוא בגד לבנו. הפעם, המוכר פשוט הוציא כמה מידות ואמר: תבחר ממה שתמצא. כשנשאל לפרש ההבדל ביחס, השיב המוכר: ללקוח הראשון יש בן יחיד, ולכן הבגד חייב להתאים בדיוק למידותיו. ללקוח השני יש ילדים רבים, אם הבגד לא יתאים לילד אחד, הוא יתאים לילד אחר.

ובנמשל, הקב"ה אומר: "המכסה אני מאברהם... ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום..." אברהם חייב להתפלל. אמנם תפילתו לא תציל את סדום ברגע זה, כיוון שאין שם עשרה צדיקים, אך התפילות הללו אינן הולכות לריק, הן נשמרות עבור דורות ההמשך שלו, עבור ה"גוי הגדול והעצום" שיצא ממנו.

יסוד זה מומחש היטב בסיפור שסופר על הרב פינקוס זצ"ל: לאחר פטירת חמותו, כשמכרים רבים התקשו להבין, כיצד נפטרה למרות כל התפילות שנאמרו לרפואתה על ידי רבנים וצדיקים, אמר להם: אל תחשבו שהתפילות אבדו. אין תפילה שהולכת לאיבוד. אם התפילות לא הועילו לה באופן ישיר, הן יעמדו לזכות ילדיה ונכדיה. ואם לא בעולם הזה, הרי שהן שמורות עבורם לעולם הבא.

הכרתי מקרוב ילד שסבל ממצב נפשי מורכב מאוד, והרופאים הגדירו את מצבו ככרוני וללא סיכוי ממשי לשינוי. אך סבתו של הילד סירבה להיכנע לקביעות בשר ודם. היא קיבלה על עצמה לסיים מדי יום את ספר תהלים. השנים חלפו, ומצבו של הילד הלך והשתפר, עד שבחשדי ה' הוא החלים לחלוטין. כיום הוא גדל והתחתן, בניגוד לכל התחזיות הרפואיות.

לעולם אל יתייאש אדם מן התפילה!

הזכות שלנו להמשיך להתפלל שוב ושוב על עצמנו, על ילדינו ועל משפחתנו. כל תפילה היא פיקדון יקר ערך המופקד אצל הקב"ה. אם אינה פועלת עבור עניין אחד, היא תפעל עבור עניין אחר, אם לא עבור ילדינו, עבור נכדינו.

חוויה בלתי נשכחת ברמה גבוהה ובכשרות מהודרת

24-28.01.2027 5 ימים של ארוח במלון 4 כוכבים ★ ★ ★ ★

• ביקור בציון רבי מנחם מנדל מרמינוב זצ"ל
• רבי אלימלך מלז'ענסק
• החוזה מלובלין
• סיור ברובע העתיק
• שופינג בפריימק ואטרקציות בזקפונה

מחיר מיוחד למהירי החלטה

לפרטים: 072-3912999

ליז'ענסק
וזקופנה
לנשים ונערות במסע לנשמה

משכני אחריו

הרה"ג ראובן אלבו שליט"א

גבוהים ממלאכי השרת כוחו של המאמץ בקיום המצוות

"וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו... ויקח חמאה וחלב וכן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם". בפרשה זו טמון יסוד גדול בענין המדרגה הגבוהה שזוכה להגיע אליה אדם המשתדל ומתאמץ בקיום המצוות. התורה הקדושה מתארת את טרחתו המרובה של אברהם אבינו בהכנסת אורחים לביתו, על אף היותו כאוב וחולה ביום השלישי למילתו. לפני שאברהם אבינו ארח את המלאכים נאמר: "והנה שלשה אנשים נצבים עליו", כלומר - המלאכים היו בדרגה מעליו והוא למטה מהם, אולם לאחר שטרח ועמל להכניסם לביתו, ושחט להם שלושה עגלים כדי לתת לכל אחד מהם לשון בחרדל (בבא מציעא פו ע"ב), נאמר בתורה: "והוא עומד עליהם תחת העץ ויאכלו", הוא עלה לדרגה גבוהה מהם. אימתו מוטלת עליהם, מיכאל רותת גבריאל מרתת! (בראשית רבה מח, יד).

בטרם בא אדם לעולם, המלאכים נמצאים מעליו. דרגתם גבוהה הרבה יותר ממדרגתו, אך לאחר שהאדם בא לעולם, מתאמץ לבצע את צווי הבורא יתברך, ועושה את רצון ה' בכל נפשו ומאודו, הוא הופך להיות הרבה יותר גבוה מהמלאכים, הם כבר לא "נצבים עליו", אלא "והוא עומד עליהם".

בשמים מצפים לראות מה יהא עמו. בספר "דרכי ישראל" (שער עבודת ה') מובא שבזמנו של ה"חפץ חיים" זצ"ל, שלחה הממשלה הרוסית צוות חוקרים לקוטב הצפוני לצרכי מחקר. רבים מן החוקרים הלכו ולא שבו בחזרה. הם עברו הרפתקאות קשות: רוחות עזות ושלגים נוראים, ומרביתם מתו בקור הגדול והקשה השורר שם.

את הבודדים שכן הצליחו לשרוד וזכו לחזור, הרימו כל תושבי המדינה על נס. כולם רחשו להם הערצה רבה על גבורתם, והם הוכרו כגיבורים לאומיים אשר יכולים היו לקשיים הנוראים שארבו להם בכל רגע. כששמע על כך ה"חפץ חיים" פתח ואמר: כשיורדת הנשמה מן העולם העליון לעולם הזה, היא מקבלת תפקיד שעליה לעשותו. כשם שחוקרי הקוטב הצפוני חייבים להתעטף היטב במעילי פרווה, כפפות וצעיפים כדי לשרוד את הקור הנורא - כך חייבת הנשמה להתעטף בגוף גשמי, וכך תוכל לשהות בעולם הזה.

באותה שעה ישנו פחד איום ונורא בשמים - מי יודע מה יהיה עם הנשמה הזו? מי יודע אם תצליח לשרוד בקור ובכפור הנורא שיש בעולם? כמה קשיים עומדים לפניה... "אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריו" (דברים כה, יח)...

כמו הנשואים בבתיים העוקבים בהערצה אחר הגיבורים, כובשי הקוטב, ומתפעלים מעמידתם בקשיים הרבים מספור, כך משתאים המלאכים מעמידתם של בני האדם בניסיונות! כולם עומדים ומצפים בכליון עיניים לראות אם אכן תצליח הנשמה לצאת מן הסכנות ומנהיגיונות בשלום.

כשחוזרת הנשמה ובידה כמויות מרובות של לימוד תורה, עשיית מצוות ומעשים טובים, עורכים לה בשמים קבלת פנים גדולה. מעלים אותה על נס בכל העולמות - "ברוכה את לה!" "ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר" (ישעיה מט, ג).

תן תודה

הרב יעקב לוגסי שליט"א

מפסיקים לברך מתוך הרגל עוצמתן של המאה ברכות ביום

אומר הרב "שפתי חיים": כיצד לוקחים את ה"שיוית" אל כל השנה? יש לנו גישה ישירה אל ה' מאה פעמים ביום! "תניא היה ר"מ אומר חייב אדם לברך מאה ברכות בכל יום שנאמר ועתה ישראל מה ה' א' שואל מעמך כי אם ליראה". קרי ביה מאה - רש"י (מנחות מג:). כדי לקבל יראת ה' תמיד ולהרגיש בנוכחותו יתברך, העצה לפנות אליו ישירות מאה פעמים ביום: "ברוך אתה" - פנייה בנוכח אל ה'. כשמברכים עם קצת חיות וחושבים על מילות הברכה מרגישים בכך. אני עומד לפני הקב"ה שהוא מקור הברכות.

זוהי מהות הברכה - להבין ולהכיר שהכל מהקב"ה, אם זו ברכת הנהנין - על ידי הברכה מבין שזה לא שלו אלא שהנאה זו ניתנת לו מהקב"ה. "המוציא לחם מן הארץ" - הקב"ה הוא המוציא לחם. בעל התבואה, האופה והמוכר אינם אלא צינורות להבאת הלחם, אבל הקב"ה הוא שמוציא הלחם מהארץ. "שהכל נהיה בדברו" - הוא ממוציא הכל, ובכל רגע. ברכה - הכרה שהשם יתברך הוא מקור השפע. ולא די בזה, אלא צריך להכיר שאנו מקבלים את השפע ממלך העולם, ואנו עבדיו. "כל ברכה שאין בה מלכות אינה ברכה" (ברכות מ:). יסוד גדול נאמר כאן, גם לאחר שמכיר שלוקח מהקב"ה אבל עדיין צריך לדעת ולהכיר כי כל דבר שאני מקבל אינני מקבל סתם אלא שאני עבד ה' ומקבל זאת מ"מלך העולם", הואיל ואנו עבדיו. לכן אנחנו מקבלים ממנו. כן הוא בברכת הנהנין. וכן הוא בברכת המצוות - "אשר קידשנו במצוותיו", ו"קרבנות מלכנו לעבודתך". שיכולתנו במצוות היא בגלל זה שהוא מלך ואנו עבדיו. ברכת השבח אף היא כעבד המשבח מלכו, שאם לא כן כיצד רשאים אנו לשבח? אלא - כיון שרצה בנו כעבדיו והוא מלכנו, אנו ממליכים אותו. זוהי המלכות הטמונה בכל ברכה.

דרושות תרומות
לקניית תפילין חדשות לחיילים

072-3911999

מתקשרים
וחוזרים ענשיו

**תנו להם
כוח
לנצח!**

הבאר שכבר שם

על אימהות, חוסר אונים ותקווה

יש משהו באימהות שלא מלמדים אותנו לפני שאנחנו הופכות לאימהות. אנחנו לומדות לאהוב, לדאוג, להעניק, להקריב. אבל אף אחת לא באמת מכינה אותנו לרגע שבו נצטרך לשחרר. בפרשת וירא אנחנו פוגשות את אחד הרגעים המטלטלים בחייה של הגר.

הגר נאלצת לצאת מבית אברהם עם בנה ישמעאל. היא מוצאת את עצמה במדבר, המים נגמרים, הילד בסכנה, והיא עומדת חסרת אונים מול המציאות.

ואז התורה מתארת רגע קורע לב: "וַתֵּשֶׁב מִנְּגֵד וַתִּשָּׂא אֶת קֶלֶה וַתִּתְּךָ". אמה שבוכה.

לא אישה חלשה. לא אישה שנכשלה. אמה שהגיעה לקצה גבול היכולת שלה.

ואז מגיע הפסוק שבעיניי טומן בחובו מסר אדיר לכל אישה: "וַיִּפְקֶח אֱלֹקִים אֶת עֵינֶיהָ וַתֵּרָא בְּאֵר מַיִם".

שימו לב, לא כתוב שהקב"ה ברא לה באר חדשה. כתוב שהוא פקח את עיניה והיא ראתה באר.

איזה מסר לחיים!

לפעמים אנחנו כל כך שקועות בדאגה, בעייפות, בפחד מפני המחר, שאנחנו פשוט לא מצליחות לראות את מה שנמצא מולנו.

כמה פעמים אנחנו כאימהות מרגישות שאנחנו חייבות למצוא פתרון לכל בעיה? להיות חזקות בשביל כולם? לדעת תמיד מה נכון לילדים שלנו?

אנחנו רוצות לשלוט בכל פרט קטן בחייהם, להגן עליהם מכל כאב ולמנוע מהם כל נפילה.

אבל הפרשה מלמדת אותנו שלא תמיד אנחנו צריכות לייצר את הפתרון בעצמנו.

לפעמים אנחנו צריכות לעצור, להרים עיניים ולבקש מבורא עולם שיאיר לנו את הדרך.

וזה נכון לא רק באימהות.

גם בזוגיות, בפרנסה, בחינוך הילדים ובחלומות האישיים שלנו.

לא כל קושי דורש מאיתנו להיות חזקות יותר. לפעמים הוא מבקש מאיתנו להסכים להישען על מי שחזק מאיתנו.

אישה יקרה, מותר לך לבכות. מותר לך להתעייף. מותר לך להודות שאת לא יודעת מה הצעד הבא.

הדמעות שלך לא הופכות אותך לפחות מאמינה.

והתפילה שלי לשבת הזאת היא שנזכה כולנו לפקחת עיניים. לראות את הטוב שכבר קיים, לזהות את האפשרויות שלא ראינו, ולגלות שגם בתוך המדבר הפרטי שלנו יכולה להימצא באר של תקווה.

כי לפעמים הישועה לא מתחילה כשהמציאות משתנה, אלא כשהעיניים שלנו נפקחות לראות אותה.

קולמוס הלב

קולמוס הלב: המילים שמגלות מי אנחנו באמת

מילים טובות, מחמאות ועידוד, הם הטללים המשקים את הילד, והם אלו שמגדלים ומרוממים אותו. כמה נעים לחיות בבית, שבו שומעים ללא הרף שבחים:

"איזה ילד נפלא אתה!"

"כמה יפה את עוזרת לאמא!"

"ראיתי איך ויתרת לאח שלך, ואני כל כך שמח שיש לך מידות כל כך טובות!"

"איזו מצווה יש לך, וכמה נחת יש לי ממך, ברוך ה'!"

תשאלו, האם אין חלקים פחות טובים? הלא אין ילדים מושלמים! ברור שעל כל שבח שמנינו, ניתן היה להזכיר גם חיסרון אחד או שניים, ובכל זאת...

בית יהודי צריך להתנהל בעין טובה, כלומר: מתוך הסתכלות על הצד הטוב, ועל המעלות הרבות שיש בכל אחד מבני הבית.

התורה כותבת על משה רבנו (שמות לג, ח): "והיה כצאת משה אל האהל יקומו כל העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה עד באו האהלה".

כל העם היו עומדים מפני כבודו, ולא היו יושבים, עד שכבר לא ראוהו.

ואומר רש"י: "והביטו אחרי משה. לשבח, אשר ילוד אשה, שכן מובטח, שהשכינה תיכנס אחריו לפתח אהלו".

משה רבנו היה גדול הנביאים, ולא קם בישראל עוד נביא כמוהו. הקב"ה, בכבודו ובעצמו, מעיד על משה רבנו, שהוא "עבד נאמן". ועם זאת, מובא בדברי חז"ל שהיו רשעים מישראל ש"הביטו אחרי משה" לגנאי, ואמרו: "ראו כמה עבים שוקיו, כמה צווארו שמן, הכל משלנו".

אותם רשעים באו בטענה כאילו משה רבנו, עבד ה' ואיש האמת, לקח לעצמו ח"ו מהכסף ומהזהב שתרמו ישראל למשכן. עפ"ל.

אותן מילים - "הביטו אחרי משה" נדרשות גם לחיוב וגם לשלילה, ואין בזה סתירה.

הרשעים שטענו על משה רבנו כאילו גנב מתרומות המשכן, טענו כך מכיוון שהם עצמם גנבים, וכל הפוסל - במומו פוסל. הצדיקים ובעלי המעלה ידעו להכיר בגדלותו של משה, ואמרו עליו "אשרי ילוד אשה, שכן מובטח, שהשכינה תיכנס אחריו לפתח אהלו".

הרשעים תמיד "רואים" את הצד הרע שבכל אדם, גם אם אין בו צד רע כזה...

הצדיקים תמיד רואים את הטוב ואת המעלות שיש באדם.

בשם ה"בעל שם טוב" הקדוש מובא, שעין טובה של אדם היא סימן לטהרת הנשמה שלו. ככל שאדם יותר טהור, הוא רואה יותר את הטוב שבאחרים.

ב"חובות הלבבות" כתוב שהפה הוא "קולמוס הלב".

אתה רוצה לדעת מי הבנאדם, מה הפנימיות האמיתית שלו? לא צריך רנטגן, ואין צורך במבדקים ואבחונים מסובכים. רק תקשיב ותשים לב למילים שהוא מוציא מהפה. המילים הן ה"קולמוס" של הלב שלו, הן מביאות לביטוי את הפנימיות האמיתית של האדם.

הרי לנו, שאדם שמצליח להתבונן בעין טובה על בני ביתו, ועל העולם שמסביבו - מעיד על עצמו שהוא עצמו בעל מעלה.

בכיבודים חשובים בברית, אבל בפועל חברו לא כיבד אותו אפילו בכיבוד הכי קטן. ליבו של אבי נשבר מכך מאוד, והמשבר הזה גרם לו להתפלל מכל הלב לזכות גם הוא בזרע של קיימא, עד שאכן תפילותיו עשו פרי והוא זכה בתאומים-אביך ז"ל ואני, שאבדל לחיים טובים.

"כשאבי סיפר את הסיפור הזה", סיים הדוד את דבריו, "אמר כמה אני שמח באותה חלישות הדעת גדולה שנגמרה לי באותם ימים, כי בלעדיה לא הייתי מתעורר לעולם להתפלל כל כך חזק על ילדים וכנראה הייתי נשאר ללא ילדים. כעת", אמר הדוד, "אולי נוכל להבין שהקב"ה מאוד שמח בחדס שגמלו איתך הזוג הנפלא שגידלו אותך, והוא רוצה לגרום להם שלא להסתפק בזה שגידלו אותך ולהרגיש שאתה הבן שלהם ושהם חיתנו אותך, אלא רצונו לגרום להם להתפלל מעומק הלב לזכות בעצמם לילדים. וגם אתה, שאתה רואה את הצער שיש להם תרחם עליהם ותתפלל עליהם מכל הלב שיזכו באמת לילדים.

דבריו של הדוד היו לי למאירי עיניים, ואכן קיבלתי על עצמי להתפלל עליהם בכל יום בתפילה אישית למשך כמה דקות שיזכו לזרע של קיימא.

התפילה עשתה פרי, וכעבור שנה וחצי הזוג היקר זכו לבת, ושמחתם היתה גדולה מאוד במידה שאי אפשר לתאר.

ראיתי מהסיפור הזה, שלפעמים הצער שהקב"ה נותן לאדם הוא טובתו האמיתית. ועוד, שאדם שרוצה להכיר טובה ויש לו צער אם יוצאת על ידו כפיות טובה, הקב"ה לא יעזוב אותו, אלא יתן לו להכיר טובה באמת.

הסברתי להם שאני מעריך אותם מאוד, אבל אני רק מבקש שיתנו גם לזוג הזה יחס מכובד, אך לצערי דבריי לא התקבלו באזניהם כלל.

וכך היה בפועל, שבחתונה אמי ובעלה קיבלו את כל הכבוד כהורים, ואילו אותו זוג שהשקיעו בי את כל הונם וכוחם לא קיבלו שום כבוד, אלא הם ישבו בבושה בין האורחים כמו כל אורח פשוט.

תוך כדי שישבתי על שולחן המזרח, צדו עיניי באברך שגידל אותי, ראיתי איך הוא יושב בלי שום יחס מכובד ואפילו הוא בודד ואף אחד לא מדבר איתו. באותו רגע ליבי התמלא ברחמים עליו ובעוגמת נפש על כפיות הטובה שנגרמת לו, ופשוט בכיתי מצער.

מענייני זלגו דמעות רותחות ואז ניגש אלי דודי, שהוא אחיו התאום והיחיד של אבי ז"ל, והוא קרא לי לצאת איתו החוצה. הוא הבין לבד היטב לליבי מה ציער אותי, הוא הניח את ידו על כתפי ובכה יחד איתי, ואז הוא אמר לי: "אברהם, אני מוכרח לספר לך דבר שנראה לי שהוא ינחם אותך".

וכך אמר וסיפר: "אתה נקרא אברהם על שם אבא שלי, ושל אביך, שהוא סבא שלך. אני רוצה לספר לך מעשה שהוא - סבך - סיפר לי ולאביך ז"ל. וכך היה המעשה. לסבך לא היו ילדים עד גיל ארבעים ואחת, אלא שהיה לו חבר ילדות שהיה קרוב אליו מאוד שגם לו לא היו ילדים וזה ניחם אותו, אלא שיום אחד חברו נפקד בבן זכר ואז היה לאבי ניסיון קשה שלא לקנאות בו.

כאשר אבי הגיע לברית של בנו, הוא ציפה שחברו יבין לליבו שהוא נשאר ללא ילדים ושיער שבוודאי הוא יכבד אותו

ר' אברהם מבית שמש סיפר את הסיפור המחכים הבא:

כל יהודי עובר ניסיונות במסע חייו, השאלה היא איך הוא מקבל אותם.

בהיותי כבן שלוש, אבי ז"ל נפטר לבית עולמו, כאשר מעלי היתה אחות אחת כבת שבע שנים. אמי גידלה אותנו עד היותי כבן שבע, ואז היא נישאה ליהודי עולה חדש מרוסיה, וכתנאי לנישואי אמי איתו היינו צריכים לצאת מהבית. אחותי נשלחה לפנימייה בבני ברק ואני נשלחתי למשפחה אומנת שהם היו זוג שלא זכו לילדים.

במשך שלוש עשרה שנה, עד היותי כבן עשרים, גדלתי תחת חסותם של אותו זוג והם לא חסכו ממני כל טוב. אני יכול לומר שהם נהגו בי כבוד מלכים כבן יחיד שלהם.

בגיל עשרים זכיתי להיכנס תחת החופה, אלא שאז פגשה אותי אי נעימות גדולה מאוד. אמי האמיתית שכבר הרבה זמן לא היתה איתי בקשר, קבעה איתי פגישה. בפגישה הופיע גם בעלה ושם הם גילו לי את התוכנית שלהם, שהם רוצים לקבל בחתונה שלי את כל היחס כהורים של החתן, ואילו לזוג שגידלו אותי הם לא השאירו שום כבוד כיחס הוגן להשקעתם הרבה בי.

הצטערתי על כך מאוד, והסברתי לאמי ולבעלה שאחרי כל מה שהזוג הזה טרחו למעני והשקיעו בי כל כך הרבה, ראוי לתת להם יחס הוגן. אבל הם לא רצו לשמוע אותי, ויתירה מכך הם כעסו עלי וטענו שאני מתנהג בחוצפה וקראו לי "חצוף", כי טענו שבדברי כביכול ניכר שאני לא מעריך אותם.

למה להוציא עיניים?

קשיים במרנסה? בבריאות? בשלום בית?
עין הרע יכולה לפגוע בכל תחומי החיים רח"ל

הצטרפו לתיקון המיוחד הכולל:

פדיון נפש והסרת עין הרע על ידי עופרת

שייערך על ידי המקובל הצדיק

הרב **יוסף בן שמואל** שליט"א

וקבלו גם אתם ניקוי אנרגטי ע"פ היהדות

למסירת שמות:
072-3911999

רצון יראי יעשה

מעשה מפורסם שאירע בביתו של שר התורה, הרב חיים קנייבסקי זצ"ל, ברחוב רשב"ם בבני ברק. כידוע, הרב שקד על תלמודו יומם ולילה, וביתו היה פתוח תמיד לאלפי אנשים שבאו לבקש עצה, ישועה וברכה. למרות העומס האדיר וההקפדה העצומה על כל רגע של לימוד, הרב הקפיד לקיים כל מצווה ומצווה בדקדוק ובשלמות הגבוהה ביותר. באחד הימים, בעת שלמד בחדרו סוגיה במסכת חולין העוסקת בדיני מצוות "שילוח הקן" - מצווה נדירה שבה משלחים את ציפור האם מעל הקן לפני שלוקחים את הגוזלים או הביצים - נאנח הרב בצער בפני מקורביו ואמר כי חבל לו שמימי לא הזדמן לו לקיים את המצווה החשובה הזו כהלכתה. לא חלפו שעות אחדות מאז שהביע את משאלתו, ולפתע נשמע רחש מוזר ליד חלון חדרו. אחד הנוכחים ניגש לבדוק, ולתדהמת כולם ראה כי ציפור בנתה קן קטן ממש על אדן החלון של הרב, ובתוכו הוטלו ביצים. הרב קם מיד ממקומו בהתרגשות גדולה, ניגש אל החלון, וקיים את מצוות שילוח הקן בשמחה עצומה ובדקדוק הלכתי מופתי. הנוכחים בחדר עמדו נפעמים מול המראה: אדם שכל מעייניו בתורה, ומן השמיים זימנו לו באופן פלאי בדיוק את המצווה שעליה שוחח והשתוקק לקיים. המעשה הזה הפך לסמל של מסירותו העצומה לכל תג בתורה ולקשר המיוחד שלו לכל מצווה.

מצאו 10 הבדלים

הגזירה שהופרה

פרק ט"ז

תקציר הפרק הקודם:

הכומר נפגש עם המלך ומעליל שהיהודים ניסו להרגו

שבת מול הכנרת

פרשת ויצא | י'-י"א כסליו | 20-21.11

במלון נוף כנרת

השבת תלווה ע"י פייטן

בהשתתפות
הרב מרדכי לוי
שליט"א

בהשתתפות
הרב מרדכי חזיזה
שליט"א

לפרטים והרשמה: 072-3912999